

so nas c. k. okrožni komisar gosp. Štefan Klančič, naš dobrotljivi predstojnik tukajšne c. k. okrajne sodnije gosp. Bogomir Šmid, in mnogi drugi gospodje častniki in mestljani ormuški s preprijaznim obiskanjem močno razveselili. Vsi napitnic in veselice, ktere smo vzeli iz slovenske „Gerlice“, „Drobtine“, Ahacelnove zbirke itd. in jih popevali prav židane volje, nam tukej popisati ni mogoče. Samo od gibanc tukej še pristavimo, da so vsim prav dobro teknile.

Od Svetinj poleg Lutomera. Imel sem priložnost v kratkem precej sveta okrožiti, in povsod z veseljem zapaziti, kako lepo polja s svojimi nadopolnimi setvami stojijo. Okol Maribora, Špilfelda, Mureka, Radgone, Lutomera in Ormuža. Ako Bog dá, mora nehotoma dragina zernja se ponižati v veselje milijonov in milijonov ljudi. Toliko žalostnije pa je v vinogradih, posebno tam, kjer je prešešno leto toča tak hudo gospodarila. Cene domačega vina nikdo ne vé, ker noben za-nj ne bara; k temu so se še judje vrinili in s svojim ogerskim vinom najete kleti v Radgoni napolnili. — Jabelčnice se dobí polojak za 10 fl. sreb. Sadja bo le malo, nekaj sliv in hrušk, ker so gosence veliko poškodovale. Jančar.

Iz Ljubljane. Žalostno novico, ki nam je nenedoma došla iz Gradca, imamo danes naznaniti bravcem „Novic“. Prijatlom domačega slovstva dobroznane Josipine Turnogradske — ni več! Umerla je 1. dan tega mesca v Gradcu, kamor se je iz rojstnega grada (Turna) lani, ko se je z gosp. dr. Toman-om omožila, z ljubljeno svojo materjo, ki se ni mogla od nje ločiti, in dvema bratoma preselila. Zares

Minljivost sladkih zvez na svet' oznani:

Kak kratko je veselih dni število!

K neki potuhnjeni vročnici so pritisnile ošpice, in mlada gospá, še le 20 let stara in obdarovana s toliko izverstnimi lastnostmi uma in serca, mogla je prezgodaj zapustiti vse, kar ji je ljubo bilo na tem svetu. Nepopisljiva je žalost, ki topí serca vsih njenih, — al tudi Slaveni vsi, katerim je znano bilo iskreno domoljubje njeno, in ki so se radovali nad mičnimi povestnicami, ki jih je v domačem jeziku spisovala nadepolna pisateljca naša, bojo serčno milovali veliko zgubo. — Lahka ji zemljica bila! — Včeraj popoldne so svetli nadvojvoda Joan s svojo rodovino prišli v Ljubljano, kjer se čez noč ostali; danes grejo ogledovaje dela na železnici v Terst.

Novičar iz mnogih krajev.

Iz Berna pišejo ondašnje novice, da sta bila presvitli cesar in cesarica z neizrečenim veseljem sprejeta. Po dohodu v Berno so se jima poklonili višji vojaški, duhovni in civilni oblastniki, kakor tudi predstojniki mest in kmečkih srenj; župan iz Dijedica je Njih veličastvo nagovoril v slavjanskem jeziku in cesar so mu odgovorili tudi v tem jeziku, rekoč, da jih serčno veseli viditi predstojnike srenj, ki so jim vedno verno vdane bile, in da so prepričani, da kakor oni, bojo tudi potomci njih vsigdar tako ostali. — C. k. ministerstvo je brezcolno vvožnjo pšenice, reži, koruze in ovsa na Laško do konca t. m. podaljšalo. — Orožje in strelivo se ne smé iz našega cesarstva ne na Rusovsko ne na Turško voziti. — Dunajska banka je naznanila, da mesca maja je znesla nje gotovina v srebru 44 milionov in 490.294 fl., banknotov pa je bilo med ljudstvom za 280 milionov 978.441 fl.; potem takem se je gotovina v srebru zmanjšala za 82.322 fl., banknoti pa so se pomnožili za 14 mil. 689.981 fl. — Kakor se iz laških in ogerskih časnikov zvé, se razpis nove rekrutirenge ni prav razumel v tem, kakor da bi se ne smel namestnik za

rekruta postaviti; namestnika namesto sebe dati, je dovoljeno, kakor popred, le z dnarjem se odkupiti ni tabart pripušeno, da se število potrebnih vojakov po tem ne zmanjša; kar se pa s tem ne zgodi, ako se namestnik namest sebe dá. To razjasnjenje bo gotovo potolažilo stariše, ki so prestrašeni bili slišati, da nikakor ni mogoče sina oprostiti vojaščine. — Za cigane na Ogerskem je nek postava dana, da se morajo useliti na stanovitnih staniših in se poprijeti kmetijstva. — Iz rusovsko-turške vojske se je zvedilo, da so se Rusi po zgubi veliko vojakov in pokončanem predzidju Silistre vmaknili od te terdnjave za toliko nazaj, da jih turške kugle zadeti ne morejo; z naskokom to terdnjavo vzeti, ne bojo več poskusili, ampak z redovno obsedo. — Pri Karakalu je Skenderbeg (grof Ilinski) 30. maja napadel Ruse in vnela se je precej huda bitva, pri kateri je 400 Rusov, 150 pa Turkov padlo, ranjenih je Rusov 18, Turkov pa 150 bilo. — V Moldavo pride še veliko Rusov, tako, da bo število rusovske armade na obéh bregovih Donave zneslo 250.000 vojakov. — 27. maja je bil na Poljskem nov ojster ukaz oklican, po katerem nobeden ne smé nobenega orožja imeti, še lovci za lov ne. — Admiral Lyon je razdjal na Abhasiskem in Čerkeskem primorju vse rusovske terdnjave, ktere so potem Abhasji in Čerkesi v posest vzeli. — Turki so po odhodu Rusov posedli celo malo Valahijo noter do reke Alute. — V terdnjavo Sofijo pride 10.000 Turkov; pri Belgradčiku se bo vstavil oddelk turške armade, ako bi kadaj treba bilo, jo v Serbijo poslati. — Te dni je bilo med serbasko armado tistih 10.000 pušk razdeljenih, ki jih je Jafrem Nenadović leta 1848 iz rusovskih fabrik v Karagujevac pripeljal; stare puške pa je prejela narodna straža, ki je dosihmal še brez orožja bila. — Kneza Moldave in Valahije bivata zdej v Badenskih toplicah blizu Dunaja. — Od Gustav-sverna še ni nič znanega. — Pirej so obsedli francozki in angleški vojaki. — Tudi angleški poročnik lord Redcliffe je iz Carigrada domú poklican; njegov naslednik še ni znan; vsa oblast je tedaj zdaj izročena francozkemu maršalu St. Arnaud-u, ki je bil unidan enoglasno za višjega poveljnika zedinjenih armad na Turškem izvoljen. — 2. dan t. m. je šlo poslednje pismo austrijske vlade iz Dunaja v Petrograd do cara Nikolaja, v katerem ona zadnjikrat terja, naj rusovska armada zapusti Moldavo in Valahijo in vse turške dežele; ravno tako pismo je šlo nek tudi iz Berolina od pruske vlade do cara rusovskega.

Oglašeno djelo:

„Lieč za ženu objestnu“

od J. M. Špor-a

neizdaje se putem predplate — kao što bi to u „Novicah“ kazano — jer je put otaj nevriedniem nastojanjem, i — da pravedni budemo — upravo bezobrazniem postupanjem njekojieh našieh hrvatskieh pisac previše ozloglašen. Štono se tiem obznanjuje.

Stan kursa na Dunaji 3. junia 1854.

Obligacije	5 %	86 ³ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	87 ³ / ₄ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	75 ⁷ / ₈ „	Windisgrac. „ 20 „	29 ¹ / ₄ „
dolga	4 „	69 „	Waldstein. „ 20 „	29 ³ / ₄ „
	3 „	56 „	Keglevičeve „ 10 „	10 ¹ / ₈ „
	2 ¹ / ₂ „	43 „	Cesarski cekini.	6 fl. 18
Oblig. 5 % od leta 1851 B	106 „		Napoleonador (20 frankov)	10 fl. 40
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	83 ¹ / ₂ „		Suverendor	18 fl. 20
Zajemi od leta 1834 . . .	227 „		Pruski Fridrihsdor . . .	11 fl. 20
„ „ 1839 . . .	122 „		Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1854 . . .	91 ¹ / ₈ „		na 100 fl.	34 ³ / ₄ fl.

Loterijske srečke:

na Dunaju } 3. junia 1854: 63. 28. 69. 53. 71.
v Gradcu } 17. 64. 27. 14. 37.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 14. junia 1854.

Odgovorni vrednik: Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.